

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Zosimo Presbytero. 333.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Eustathio. 332.

Sufficit diei malitia sua, inquit Dominus Christus. quandoquidem etiam unius horæ malitia, voluptatis magnæ obliuionē affert. Probus ille Episcopus Eusebius ad vniuersam Ecclesiam perturbatione implendam, vel solus, sufficiebat. Posteaquā autē te quoque improba voluntate hominem nactus est, eas iam vires habet, quæ toti terrarum orbi perturbando pares sint. Ac proinde tum omnes sacri ordinis viri, tum communis plebs, tum denique Dei famuli qui in solitudine decertant, vota faciunt, vt vel importunitas tua ab illius improbitate disungatur: aut vtraque in benignitatem, ac vitæ rationem ab hominum societate atque commercio minimè abhorrentem commutetur: aut Deus lenitatem suam in acerbis conuertat, vobisque pro iis, quæ & perpetrastis, & animo agitis, & impiè in vauum coitis, meritas pœnas pendat.

Zosimo Presbytero. 333.

Contumeliarum ac suppliciorum magnitudinem spectatorum atque consciorum multitudinem ponderare homines consueuerunt. Etenim eandem contumelias & cruciatus haud multis inspectantibus illatos, haud æquè graues & acerbos existimant. Cum igitur hæc ita se habeant, tecum reputes velim, quoniam animo futuri sumus, cum coram omni humano genere, atque angelorum agmine, nobis reddendæ rationes erunt: quo tempore præsertim nullus impudentiæ locus erit, peccatis videlicet umbrarum instar nos sequentibus.

Hermينو Comiti. 334.

Super mortuum plora: quoniam defecit lux eius. His verbis non hoc vult scriptura vt omnes eos qui è viuis excefferunt, lachrymis ac luctu prosequamur: verum vt eum, qui improbis actionibus extinctus est, nec viam vitæ rationem confectatus est, lugeamus ac deploremus, vt qui à futura luce exciderit.

Εὐσταθίῳ. τλβ.

Ἀρκέτον τῇ ἡμέρᾳ ἢ κακία αὐτῆς, ὁ δεσπότης ἔφη χρεῖστος. ἐπειδὴ ἡμῶς ἡμέρας κακωσις, ἐπιλησιμῶν πολ-
λης εὐφροσύνης ποιεῖ. ἤρκει καὶ καθ' ἑαυτὸν ὁ χρεῖστος τῶν ἑπισημότων Εὐ-
σέβιος, πᾶσαν πληρῶσαι τὴν ἐκκλη-
σίαν συγχύσας. Ἐπειδὴ δὲ καὶ τῆς
σῆς κακοθελείας ἐπέτυχε, πᾶσαν τὴν
οἰκουμένην παρέξαι ἐπαρκεῖ εὐτα-
ξίαν. εὐχὴ τοίνυν ἕξαι ἱεραπκοῖς ἄπα-
σι, καὶ τῶ κοινῶ τῶ λαῷ, καὶ τοῖς χρι-
στοῦ ἀγαθὸν ἰσχυροῖς θεράπουσι τῶ
θεοῦ, ἢ ἀγαθὸν εὐχθῆναι τὴν σὴν σκιά-
τητα τῆς ἐκείνης πονηρίας, ἢ μετα-
βληθῆναι ἀμφοτέρως εἰς χρεῖστος
καὶ κοινωνικὴν πολιτείαν, ἢ ἀμείψαι
τὴν μακροθυμίαν εἰς ἀσθένειαν, καὶ ἀ-
ξίως ἡμῶς ἀνταμείψασθαι ταῖς παι-
δείαις, ὧν τε περὶ ἀγαθῶν, ὧν τε βου-
λεύεσθε, ὧν τε ἀσεβῶς ἀλλήλοις συ-
νέρχεσθε.

Ζωσίμῳ πρεσβυτέρῳ. τλγ.

Κένειν τὰ τε τῶν ἕβρων, τὰ τε τῶν
κολάσεων μεγέθη οἱ ἄνθρωποι τῶ πλη-
θει τῶν σκευδῶν εἰδῶσι. τὰς γὰρ
αὐτὰς ἕβρας καὶ τὰς κολάσεις μὴ ὅτι
πολλῶν γινώσκουσιν, ἔχουσιν ὁμοίως βαρυ-
τάτας ἠγοῦσθαι. εἰ τοίνυν ταῦθ' εἶπας
ἔχῃ, σκόπε τὸς ἀγαθὸς μεθὰ ὅτι
πάσης τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ τοῦ τῶν
ἀγγέλων δήμου μέλλοντες εὐθὺς
ὑφ' ἑξῆς, ὅταν μάλιστα καὶ πᾶσα ἀναχω-
πία χάραξ ἔχῃ τῶν ἀμαρτημάτων
ἡμῶν, ὡς τῶ σκιά, ἀκολυθημάτων.

Ερμίνῳ κόμῃ. τλδ.

Τὸ κλαῦσον ὅτι νεκρῶ, ἔφ' ἐκλείπει
τε φῶς, οὐχὶ πάντα τοὺς πεθνεῶ-
τας λέγει κατὰ τὴν εἰρησθαι, ἀλλὰ τὸν
ἔργου κακοῖς νεκρῶθέντα, καὶ τὴν ζῶσαν
ἀναστροφὴν μὴ μετελθόντα, καὶ ἀ-
εὶ βύλεται, ὡς τὸ μέλλοντος φῶ-
τος ἀποτυχόντα.